

واکنش نخبگان حکومتی رضاشاه به کشف حجاب

صلاح مهدی

Abbas Sraferazi

حکیمہ

اعلام رسمی کشف حجاب در ۱۷ دی ۱۳۱۴ که با تمہیداتی همراه بود، یکی از وقایع بسیار مهم اجتماعی در تاریخ تحولات ایران معاصر به شمار می‌آید. این واقعه در نزد برخی، نتیجه طبیعی نهضت بانوان و کوششی برای به دست آوردن آنچه تلقی می‌گردد که از مشروطه به بعد داعیه آن را داشتند. اقدام رضاشاه در این زمینه، حرکتی طبیعی با هدف توسعه و پیشرفت ایران نوین به شمار می‌آید که با حضور گسترده زنان تحقق می‌یافتد و حامیان آن در زمرة روشن فکران، و مخالفان آن در ردیف مرتজعان به حساب می‌آمدند. از این منظر، طبیعتاً اشار مختلف اجتماعی که به اجرای این حکم دولتی عکس العمل نشان دادند، در زمرة مرتजuan به حساب آمدند. در اینجا این سوالات مطرح می‌شود: «باتوجهه به ساختار حکومتی دولت رضاشاه و ریاست

^۱. استادیار گروه تاریخ، دانشگاه سیستان و بلوچستان.

^۲. دانشیار گروه تاریخ، دانشگاه فردوسی مشهد.

وی در اجرای امور، چرا همه نخبگان حکومتی به همراه خانواده‌شان از این طرح استقبال نکردند؟» «آیا آنان نیز در زمرة مرتজعان و مخالفان ترقی بودند؟!» دو فرضیه قابل طرح است: یکی اینکه واکنش برخی از آنان برای حفظ حریم خانواده‌شان از دید رعیت، عامل اصلی همراهی نکردن شان به شمار می‌رود (اندیشه ایران باستانی، ضرورت حجاب در نزد خانواده اشرف). فرضیه دیگر آنکه این واکنش و این همراهی نکردن‌ها ریشه در اعتقادات سنتی و مذهبی آنان داشت. این مقاله، قبل از آنکه به پرسش‌های فوق پاسخ دهد، در صدد بررسی واکنش نخبگان در این باره است. شاید از رهگذر واکنش‌ها بتوان یکی از این دو فرضیه را ثابت کرد یا با مقداری تفاوت به تأثیر هر فرضیه در این مورد رسید. لازم است ذکر شود، این واکنش‌ها از همان ابتدای اجرای طرح و در حوادث گوناگون، از جمله قضیه‌ای که حتی منجر به قیام گوهرشاد در مشهد شد؛ یعنی قبل از اجرای رسمی طرح رضاخانی و پس از اعلام رسمی در ۱۳۱۷ دی شایسته ارزیابی است.

کلیدواژه‌ها: رضاشاه، کشف حجاب، نخبگان حکومتی، واکنش.